

Posudek diplomové práce

„Rozhodování ve veřejné politice na příkladu zahraničních vojenských misí ČR“

Autor: Filip Šanc, Fakulta sociálních věd UK, Institut sociologických studií

Autor si zvolil téma, které má důležité místo v rámci bezpečnostní politiky České republiky. Vyplývá to z faktu, že rozhodování o vysílání jednotek AČR do zahraničních vojenských misí je výsostnou politickou otázkou, resp. jednou z významných pravomocí Parlamentu České republiky (PČR) a též jedním z významných nástrojů civilní demokratické kontroly ozbrojených sil. Je to také otázka, která je z hlediska veřejné politiky stále aktuální, neboť především vojenská mise v Afghánistánu (rozhodovací proces o této misi je v centru pozornosti práce) je poměrně výrazně sledována médiem a odbornou veřejností (bezpečnostní komunita). Bude tomu tak minimálně do roku 2014, kdy se předpokládá ukončení této mise nejen v případě Armády České republiky, ale i v případě Severoatlantické aliance.

Autor si vytyčil relevantní výzkumné otázky, které reflektují rozhodovací proces o vysílání do misí především na půdě Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a jednotlivé aktéry tohoto procesu. Byl také schopen definovat klíčová teoretická východiska a používat relevantní metodologii. Samotným jádrem práce je pak popis, analýza a mechanismus rozhodovacích procesů vysílání vojenské mise AČR do Afghánistánu v letech 2008 -2009.

Za významný klad práce považuji skutečnost, že autor byl chopen postihnout problematiku v širším kontextu – především z hlediska plnění našich spojeneckých závazků vůči NATO, v souvislosti s vývojem angažovanosti Československa, resp. České republiky v zahraničních misích po roce 1989 a v neposlední řadě z hlediska analýzy situace v Afghánistánu (operací NATO zde vedených). Je důležité, že autor ve své práci fakticky indikuje v otázce misí určitou kontinuitu české zahraniční a bezpečnostní politiky po r. 1989, kdy demokratické politické strany dosáhly konsensu ve věci podpory vysílání vojenských misí především do dvou teritorií: Kosova a Afghánistánu. Nemohl se ovšem vyhnout určité politické disharmonii v záležitosti vyslání vojenské mise do Afghánistánu na přelomu let 2008-2009. Osobně považuji za značnou přidanou hodnotu, že autor byl schopen poměrně přesně identifikovat důvody politických neshod v tomto období, které vyplývaly z vyhrocené politické situace a značné animozity mezi hlavní vládní (ODS) a hlavní opoziční (ČSSD) stranou.

Pozitivem práce je velmi odpovědná práce se zdroji k dané problematice – předpokládalo to mj. detailní seznámení s protokoly jednání v PSP ČR a Senátu PČR, usneseními vlády, dokumenty Ministerstva obrany, programy politických stran a samozřejmě s odbornou literaturou, která analyzovala i cílové teritorium hlavní vojenské mise, které se autor věnuje, tj. Afghánistánu. Jednoznačným kladem je i oslovení hlavních aktérů rozhodovacího procesu – poslanců a senátorů prostřednictvím dotazníku a rozhovory s experty, kteří vytvářeli podklady pro proces politické komunikace a rozhodování v otázce vojenské mise v Afghánistánu.

Na základě uvedeného doporučuji práci k obhajobě.

PhDr. Miloš Balabán, Ph.D.

.....

